

Poliitikko Westlake lähti tyylikkäästi pois kunnantalolta pitämänsä puheen jälkeen. Vaikkakin puheenaihe oli ollut varsin puuduttava ja pitkäväteinen, se oli nostanut Westlaken kannatuslukemia 10:llä prosentilla. Westlake yritti päästä pakoon toimittajia. Hän pääsi vaivoin autoonsa toimittajien ja paparazien joukosta. -Päivää Alfred. -Hyvää päivää herra -Voit ajaa suoraan kotiin, haluan päästä kauniin avovaimoni luokse. -Hyvä on, herrani Alfred painoi kaasua ja lähti ajamaan mutkikasta tietä pitkin. Tie oli kumpuinen, mikä häiritsi Westlakea suuresti, sillä hän ei pystynyt kirjoittamaan tärkeitä tekstejään. Westlake pisti paperit mustaan, nahkaiseen salkuunsa. Hän ei pystynyt ajattelemaan muuta kuin avovaimonsa tummanpunaisia huulia, vaaleita hiuksia ja myskin tuoksuista hajuvettä. Westlake myhäili mielissään. -Olemme jo perillä herrani -Ai katsos vain, niin olemmekin. Kiitoksia Alfred Westlake hyppeli innoissaan kotiovelleen. Innokkuudesta sekaisin, hän pudotti avaimensa. Saatuaan avaimen nostettua, hän avasi oven ja hyppäsi sisälle. -Olivia! Missä olet?!, Westlake huuteli. Westlake ei kuullut vastausta. Hänen innokkuutensa oli alkanut laantua. -Olivia Georgia Darkrose, missä olet? Westlake alkoi juosta hätäntyneenä ympäri taloa huudelleen avovaimonsa nimeä. Hänen mielessään kävi vain kaikista kauhein ajatus. Mitä jos Nicholas Nicehouse olisi lähettänyt pahamaisen palkkamurhaajan Olivian perään? Westlake oli viikko sitten saanut tietää, että Nicehouse oli palkannut uuden palkkamurhaajan, vanhan jouduttua venkilaan. Uutta palkkamurhaajaa kutsuttiin GOD:ksi. GODin oli uskottu murhaneen poliitikko Buttexin. Westlake juoksi työhuoneeseensa, jossa sijaitsi ainoa lankapuhelin. Westlake aikoi soittaa Olivian vanhemmille siinä toivossa, että Olivia olisi heidän luonaan. Westlake sai nostettua luurin korvalleen. Hän ei ehtinyt painaa vielä mitään nappia, kun kuuli ääneen takanaan: -Laske luuri alas Ääni kuului naiselle, sillä se helisi kuin kymmenen pientä tiukua. Westlaken takaraivoa painoi kylmä pöydän piippu. Vapisevin käsin Westlake asetti luurin paikoilleen. Hänen sieraimiinsa leijui myskin tuoksu. Tuoksu sai Westlaken silmät kyynelehtimään. -Pyydän. Tapa minut nopeasti rakkaani, Westlake sanoi hiljaisella äänellä. Kuului pistoolin kova paukahdus. Westlaken kylmät kyyneleet sekoittuivat hänen lämpimään vereensä. Nainen puhdisti pistoolin käsiosan vaalealla nenäliinalla. Hän heitti pistoolin maahan, Westlaken viereen. Hän katsoi halveksuvasti Westlaken ruumista ja sanoi: -oh, my GOD